

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De vsurarijs [con]ctib[us]/ emptio[n]ib[us] [et] ve[n]dito[r]ib[us] Sermo.
CX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

ebitis ipsos cū fuerit cīnis sub plāta pedū vē
strop. Et Amos. iiiij. dī. Qui calūniā faciūt ege
nis et p̄frigis paupes rē. Et sequit. Zevabunc
vos. I. dīmōes i cōc; et reliqas vias i oll' feruē
bus; et p̄ apturā exhibit; alēa et alterā; et p̄jctē
minū i arnō. Arnō ad līam ē nomē regiōis lon
gīq vlerā frā assyrioz. Et ierptat arca mero
risv'l maledictio cop. q̄lis ē in iferno. Alij hñt
armō; qd̄ ierptat anachema meroz v'l imago
tristie. Qā raptores et hedes eoz depaupe
rent et hereditate p̄uenit d. b. h. Et qd̄ accidit
i diocesi matīconē. circa annū dīi M. ccc.

Nota ¶ Quidā vicecomes erat i dīa diocesi bñis ca
Exēpluz stra plāt et fortiaqz forritudine qfīlū stratas
spoliabat; alīqñ q̄rēs alīqñ occasiō es p̄p̄ q̄s di
uīces trāfīces spoliatrē; viuēs de rapis suoz
et alioz hoīm. Hic at v'l cōpulsus timore regi
De cruce frācop. v'l volūcaro; cū cruce sīḡt̄ ier arripi
Signat̄s et crāmorinū et dimisit frā suā et castra comis
et Gerardo matīcon̄, expolias se suis. q̄ p̄mis
sit ei q̄ filiā suā daret filio suo comiti Guibel
mo. q̄ pactū n̄ fūas; frā sibi retinuit. Lūdā at
militi suo dicēa filiā dedit. cui⁹ beredes sat; la
borabat. p̄ dicēa frā bñda apō regēr; n̄ st̄ audi
ti. Dice⁹ at vicecomes anīq̄ mare crāstrz ad tā
tā pau geatē deuēit v'l Janua; q̄ p̄ fame et mē
dicitate moriēs itrās qndā nauēcep clamor
oīb̄ i portu exētē dī iudī. iustū ē circa se; q̄
galios fame oppīserat et spoliatrē i frā sua;
i alīa fame moriebat. Et cū sp̄arites ei cibos
deportarē; ip̄e dicebat se nō posse v̄i eis. et sic
fame moru⁹ est. et heredes sui oīb̄ bonis suis
spoliati sūr v̄sqz bodier; et de Vin. vbi s. ¶ Ite
Exēpluz de Pet̄ cluniacē. i libro suo refert qndā fuisse
rapina et comitē apō Matīcon̄. q̄ s̄lue⁹ erat rape ma
sacrile. xime res eccliaz. q̄ milta loca i līgiosoz vasta
uerat. Hic iudicior̄ di oblit⁹ dī die dērīor
efficiebat. Lū at i qd̄ solēnitate i palacio suo
resideret; mīlēst̄ stipasq̄ militib̄ et alijs diuer
si ordīs; ierauit p̄ ostiū palatū qdaz q̄s hō i ej̄
residēs; et venit ad dictū comitē; di q̄ hēbat ei
loq. q̄ surgēre ille sup̄posuit ei ej̄; et exiuit per
ostiū palatū p̄dīcēt̄; clamās corā suis oīb̄ Ju
nace me. militib̄ et euīb̄ iuuare nō valēt; bo p̄
aera deportat̄; enīc vlerā cōparuit. In cui⁹ fa
cti deestatōem mutauerat ostiū qd̄ educt⁹ ē.
Lū at qdaz p̄posit⁹ Roger⁹ noīt̄ p̄ēporane⁹
dīcīt̄ Pet̄ q̄ b̄ refere ap̄ire dīcīt̄ ostiū q̄s ne
cessariū domui dīi: cū ip̄e eēt̄ magnum p̄do re
rū eccliaz; et hoīm; et iſidat̄ et spoliat̄ et paupē
rū; alīqñ lapidib̄ remors rap̄t̄ ēa diabolo; et
p̄ aera deportat̄ dimissus est cadere. Et frāco
brachio et alīs mēbris p̄cussis; v̄i semiuīus
euāst. Quidā at i facto p̄dicti comit̄ hāc cau
sam cū alīs addūt̄; p̄e ci qndā militē iuiste oc
ciderat; et bōa ei iuiste occupauerat. et heredes
ei iuiste exhereditabat. q̄ apparuit ei terribilis;
admonēs ut saltē restituēr heredib̄ suis ab/
lata. Qui cū b̄ dixiſſ alīqñ suis; somniū et fri
volū rep̄ueauēt. Tūc certa vice cībili⁹ p̄ciū

ans assīguit ei diē q̄ oīp̄erz q̄ velle noller tra
beref alīb̄ rūsur. Tūc terrī illa die vocauē
maximā multitudinē armatoz; alīqñ amic̄
suis exponēs vīla; et rogās vt si aliquā violēti
am videret sibi fieri; subuēnirēt. Seq̄ntia re/
ferūt de raptu cī. ¶ Ite aliud accidit ibidē. Exēpluz de
Fuit ibi qdā p̄posit⁹ tpe comit̄ Gerardi; p̄ez,
dis inibiās; rapt̄ malicioſus. Lūaū fr̄q̄n̄ bus p̄c
p̄das accep̄t̄ hoīm et eccliaz; anteq̄ rex comis
tatu illū emeret a comite Joāne et vpoze ei⁹ ad
quā iure hereditario prīncipat̄. Erāt em guer
re assidue int̄ epūm Matīcon̄. et clericos et ciu
ues ex vna parte; et comit̄ et suos milices et ali
os ex alia parte. Lū aut̄ dice⁹ p̄posit⁹ lemel p̄
dā accep̄t̄ et duceret; qdā vacca remanebat
alīcū forstān̄ vidue v'l paupis; tūc dixit cui⁹
dā famulo Tāge vaccā. Et tūc dei iudicio rali
flagello p̄cul⁹ fuit ita q̄ postea nibil aliō loq
potuit nisi tāge vaccā. Sed cū postea tērare
loq alia; semp̄ b̄ solū dicebat; et b̄ noctissimū fu
it totū tērare. ¶ Ite in eadē diocesi accidit; vt al
serebat sacerdos qdā in qdā synodo in q̄ por
tauīt̄ plumas cuiusdā galline quāz surripue
rat qdā a qdā vidua paupe. Lū aut̄ deplumas
set ea et coris et comedisset carnes ei⁹ et plu
mas scōrum remiūt̄; dīnino iudicio p̄cul⁹
sus; plumas q̄s nō comederat euomebar; pec
catū sui corā oīb̄ p̄fīcēs. ¶ Ite refert Pet̄
cluniacē. q̄ qdā p̄inceps Briuard⁹ groll⁹ no
mīc; p̄e cluniacū edificauit qdā cast̄; i dī
mīu vicinop̄ (sicut nūc fūic foralicia) de q̄ se
pe exhibat p̄dantes vicinos et res eccliaz. Hic
tū penīs venit ad abbacē Hugonē Cluniacē
dīcēs se velle vīstare limia aploz Pet̄
et Pauli; et post fieri monachū Cluniacē. Lū
gapud romā māsister p̄ q̄dragēnā cū oīonib⁹
et elīmī vīstās corpa līcōz; et cū redirec i cui⁹
rare lār̄ p̄pīnq; moru⁹ et ifirmitate ibi sepul
tus est. Lū aut̄ nō post multos annos qdā p̄
posit⁹ cuiusdā ville p̄e cluniacū equearet p̄ ne
mīs iuxta cast̄; p̄dīcū in meridie occurrit et
dice⁹ Briuard⁹ sedes suī mulū v̄estī p̄ellīb̄
vulpinis. Lū tūmēt̄ q̄ cū aguerat dīxit sibi
ē p̄cessum; q̄ penītērāt venire et apparere; q̄
līc̄ secūr⁹ cēt̄ q̄ euāserat penā inferni; tā mīl
ta mala patiebat p̄e edificationē dīcī castī;
rogans ve rogaret abbacē cluniacē. q̄ facere
sibi remīt̄ iūrias et cī subueniret; cū co
mitat̄ ip̄e cōparuerat. pelleſ at ille noue mā
gnū refrigerū p̄stabat ei q̄ eas dederat pau
peri dīcē q̄ pīno eas iduerat. Et his dīcē dispa
ruit. Ecce q̄nta mala sequunt̄ rapt̄ores et fu
res. Rogem⁹ ḡdēt̄ zē.

¶ De vīsurarijs ūtīb̄ emperīoib̄ et vēditōib̄

Sermo. CX.

Bēcūdīx oīmī maloz
Bēcūdīx oīmī maloz
Bēcūdīx oīmī maloz

¶ In p̄cedēt̄

D 4

De Vlura

et p ordinis. Et finaliter de fureo et rapina: quae siue malum siue piculum fures et raptores subiacent in boc seculo: quae etiam mala expectare habent in fureo. Et quae vlsura sicut procedit ex auaricia rancor et radice oim malorum cogitauit nunc dicere de vlsura et vlsurariis periculis et veditib; et vlsuris. Nam ad modum est secessus quod in multis modis studet vlsuras palmarer et licitos hinc et credidit vbi multipliciter latet vlsura. Pro grisea Aucto. **C** Radix omnis mali est cupi. vbi s. **P**rimo videtur erit quod sit vlsura. Secundo vero de pecunia mutuata quod possit aliqua utilitate accipere. Tertio de emptionibus et veditib; super eam expectatio carius quod si impensa daret pecunia an sit vlsura.

B Circa primū est notandum: vlsura duplē accipit. Usura scripta ut vult s. Thom. q. iij. q. lxxvij. art. i. duplē ac Uno modo prie p superexcessitia quam accipit alii quae ultra sorte i pecunia mutuata: de quod infra latet dicā. Alio modo accipit nōmē vlsura metas phorice siue silitudinariae: p superexcessitia bonorum spissitatis: quā deo exigunt a nobis p bonis spissitatis nobis collaribus: volentes quod in bonis accepte ob eo sp. pfectiam: quod est ad utilitatem nostram non ei. **V**nus Luc. xix. dñs dicit. Quare nō distinxisti pecunias meam numularias et ego venies cum vlsuris exigimus sem eti. de bonis spissitatis tibi collaribus exigunt a te rōnes: nō solū de collaribus bnficij et ḡtis. verū etiam de superexcessitaria quā adquiritur obvolutus. **A**ccipiendo at vlsuram prie: tunc finis Amb. xiiij. Descriptio q. iij. i. cap. pleriq. Usura est quodcumque sorti accidit vlsura. Et enī hoc descriptio recordat. c. i. et vlt. eiusdem quod. Et in hoc descriptio et agitur tria. Primum cum de. Vlsura est quodcumque. **N**ā sic prie i pallegato c. pleriq. Amb. finaliter ait: quod siue sit pecunia: siue species seu fructus: aut ligna vel alia et cetera. aut quodcumque alio quod si accedat sorti vlsura est. **S**econdum rancit cū de sorti. **I**llo si sortis dicatur signum resp. distin- triuī sic prie. Propter. xvi. vbi dicitur sortes mutuantur in finū. nūbilominis sumit hic sortis p re iusste possessa diuisione aliquod resp. siue possessionis. Et hinc in sacra scripta possesiones filiorum isti sortes denominantur etiam in finis sumit hic sortis. s. p. re iuste possessa. vel alio finis legitimas sortes est de vita quae mutuare rei i materia occurritis. **T**ertium et agit cū de accidente. Et hinc solū in muruo cadit. talis autem vlsura a dño est prohibita. Luc. vi. cū dicitur. Muruo date nihil inde spe. s. i. intentio. q. di. min. etiā pacificētes. si vlsura clara est. **R**ex dicitur ea expiatio et pacticō. Et enī notandum finis scriptus est. Thom. vbi s. maiori collectu dicitur: quod quodcumque sunt res quae vlsura est ipsa resp. sumptus. sicut vinū et sumptum eo videntur ad portū et criticiū et sumum et videntur ad cibum: et pecunia et sumptum mūdū ipam exponēdo. vñ i calib; nō dicitur copula ri scōsum vlsura rei a re ipsa: sed cuiuscumque procedit vlsura ex hinc quodcumque res. Et i calib; p mutuum transfiert dominium. Si quis ergo velle seorsum videntur vini: et seorsum velle videntur vlsurā vini: videntur eadē rē bis: vel videntur id quod nō est. **V**nus manifestū est quod talis peccaret in iusticiā.

Secundum in iusticiā committit quod mutuat vini: aut certiū aut pecuniam: perē tātū sibi reddit: et vlera h̄ aliqd p recompensa dariq; dicitur vlsura. Alio modo sunt res quae vlsus nō est ipsa sumptus. **R**ep. q. sicut vlsus domus est in habitatio: nō aut dissipata vlsus nō est. **V**lus agri vel prati est fructus ei pceptio: nō sumptus. aut agri destrutio. Et iō in talibus pōtē scōsum vniuersitatis procedit. puta enī quod eradicat alteri dominium um domum refuaro sibi vlsu ad aliqd ipsos. vel eō uero enī quod procedit alicui vlsum domum refuaro sibi dominio. Et pōtē h̄ licite pōtē hō accipe p̄cium p vlsu rei domus: et pē petere domū accōmodatā. sicut prie i p̄ductio et locatio domus domus. **P**ecunia autē finis p̄bū. v. Eth. 7. s. Poliphilus. p̄ncipalē ē inuicta ad comūnatioēs faciēdas. Et ita p̄prio ē p̄ncipalē pecunie vlsus ē ipsi sumptus siue distractio nullus enī pōtē vti pecunia nisi exposnat ēa. Et iō finis se ē illicitus p vlsu pecunie mutuare accipere p̄cium quod dicitur vlsura. **E**st enī aduerēdū finis scriptus. Thom. vbi s. i. soluto septe rōis: quod licet argētū monētarū et vasa formatū nō dif̄ferat specie: enī quod p̄ncipalē vlsus vasorum argētōrum nō ē ipsa eoz sumptus. Et iō vlsus eoz pōtē vēdilicite: fuit a dñi rei. Usus autē p̄ncipalē pecunie argētē est distractio pecunie i comūnatioēs: nō nō licet ei vlsum vēdere: cuī h̄ q. alio quod vellet ei restituere quod mutuo dedit. Id ē et dicitur de vestitu accōmodatā: de eis et ceteris rebus quod vlsus nō ē sumptus. **E**st enī sciendū quod secundari vlsus argētōrum vasorum possit esse comūnatioē: et tale vlsus eoz nō licet vēdere. Dicit etiam s. Thom. quod si sit aliquod alio possit esse vlsus secundari pecunie argētē. reputa si quis accipere pecunia argētē signata vel ad ostēas rationē: vel ad ponēdū loco p̄ḡris. Et tale vlsus pecunie pōtē licite vēdere finis s. Thom. vbi s. **I**llud iraq pmissis vlsura cōfā a doctorib; sic describitur. Usura est lucrum ex mutuo p̄ncipalē in tecū. In q. descriptio ponuntur tria. Primum cum de. Usura est lucrum. **L**ucrum enim prie supabundātia nūcupat: siue illud incrementum quod quod ex vobis mutuariā comūnatioē vlera ea quod p̄s erat sua habet. Itaque oī vlsura est lucrum: sed nō ecōuerso. quod nō oī lucrum est vlsura. **P**rimū patet quod p vlsurā quod habet vlera ea quod p̄s erat. Ex quod p̄s si quis p̄lō recipit quod mutuavit: et tale receptū nō est ei lucrum: tunc non est vlsura. **T**ibi gratias. **S**equitur apud aliquem depositari nō vule bāre et sibi restituere nisi sibi mutuaret pecuniam: quod ille facit. Et sic ille cui mutuavit pecuniam restituere pecuniam: et enī hoc re depositā aut rapra: aut alio debita: quod si res stiuat vlera mutuum enī nō dat lucrum neque vlsurā. Ad h̄ facit extra de vlsurā. ca. fi. cū his quod non ibi in glo. fi. **S**econdum etiam prie: quod i p̄ductu locatio veditio: p̄ductio et p̄sib; est dare lucrum: nec enī est vlsura. **S**econdo in descriptio p̄missa sibi diligenter. **L**ex muruo. I. quod est rancor differētia: distinguens vlsurā a lucris quod nō ex mutuo adquuntur. **N**ā illa prie loquendo nō dicitur vlsura.

recopē
rio bīn
cij dup
p̄sidera

Meca nota ex de vsl*a*, i.e. i*civica*. **T**ertio i*d*e*z*
se*p*ri*o*e sub*c*on*f*er*t**u* p*ri*ncipal*r* int*e*c*t*o*u* q*u*i si b*u* p*ri*
pal*r* n*o* in*e*d*e*bat s*u* sec*u*d*o* r*o*; t*o* deb*o* r*o* ali*q*d
m*er*e g*o*is off*e*rt*u*; ve*z* inf*ra* pace*b*it*n**o* est v*s*ura
Ex q*u*p*ar* q*u*v*s*ura p*ri*re lo*q*ndo sol*u* in *z*etu
m*u*rt*u* ver*u* v*l* iter*p*ri*o* loc*u* h*z*. Sc*o*do par*z* q*u*
d*o*to q*u*n*o* se*c*re*u*at pac*u* exp*l*us*u* de v*s*ura s*u*
d*o* q*u* recip*u*do ali*q*d v*l*tra for*z*; si t*u* p*ri*ncipal*r*
int*e*c*t*o*u* i*z*etu v*elle* rem*u*ner*u*rt*u*; i*ca* q*u*m*u*ci*u*
n*o* m*ue*u*as*bet si sci*u*ss*u* se n*o* rem*u*ner*u*cz*u*; t*u*c*h*
ad*h*uc e*v*ura ex p*u*ers*u* i*z*et*e*o*u* q*u*qd v*l*tra for*z*
rec*ip*it*u*. Si v*o* nib*u* ei da*z* q*u* l*pa*ba*z* et*u* ad
h*u*c v*s*ur*u*ri*u* e*x* i*z*et*e*o*u* n*o* ob*lig*et*u* ad rest*o*
Eica sc*o*ni*u* d*o* i*z*in*u*ale*z* ve*z* d*o* p*ec*u*u* my*z*

Eius reūm principiis, vñq; oꝝ p̄ceptiū mūtua possitālīquā vñlitatē recipi. Ad b̄ possit
b̄i r̄nsto c̄x iā imediate dices; ac tamē iux̄ m̄cē
sc̄i Tho. vbi s̄. ar. q̄. dicēdū est: q̄ s̄c̄ si aliq̄ p̄
pecūia mutuaca vñ q̄cūq̄ alia re q̄ ex iñō vñ
q̄sumit pecūniā accipit ex pacto tacito vñ exp̄
so; peccat ē iusticiā ita etiā q̄cūq̄ ex pacto tac-
ito vñ exp̄so q̄cūq̄ alio accipit cui⁹ p̄cūi p-
eūnia mēlurari p̄f̄le pecūniā icurrat. Si vñ ac-
cipiat aliqd b̄ nō q̄si exp̄ges; nec q̄si ex aliqd ob-
ligatōe tacita vñ exp̄sa; s̄ sicue ḡtūri donūm
peccat. qz etiā anteēz pecūniā mutuasset liceat
poterat aliqd donū ḡtis accipe. nec perioris cō-
diriōis efficiat p̄ b̄ q̄ mutuauit. Recop̄elatiōe
do s̄v̄z pecūniā nō mēsuratē licet a mutu-

Sed et p[ro]p[ri]etate pecunie non incurant ies, p[er] mutuo
exigere: pura beniuolentia & amore ei⁹ cui mun-
tuuit vel aliqd hmōi. ¶ Et tñ circa h[ab]itac-
dū: p[er] recop[er]atio alicui⁹ b[en]ficii dupl[er] p[ot]est
derari. Primo qdē ex debito iusticie: ad qd̄ ali-
q[ue] ex certo pacro obligari p[er]. Et h[ab] debitu acce-
dit fm̄ q[ui]nticte b[en]ficii qd̄ q[ui] accepit: v[er]e mu-
tuu pecunie v[er]e cuiuscumq[ue] filii rei cui⁹ v[er]is ē
ei⁹ s[ecundu]m p[re]cio. Et tñ nō tenet ad pl[an]tia recop[er]ans,
dū q[ui] mutuo accepit. vñ q[ui] iusticiam s[ecundu]m q[ui] ad
pl[an]tia reddidū obliget. Alio mō tenet q[ui] ad rei
cop[er]andū b[en]ficii ex debito amicicie: in q[ui] ma-
gis p[ro]fiderat affect⁹ ex q[ui] aliq[ue] b[en]ficium p[ro]cul
q[ui] quiccas ei⁹ qd̄ fecit. Et cali debito nō cop[er]

B sic cuius obligatio qd quā iducit qdā necessitas
ve nō spora ita recōpēsatio fiat. **S**ed & ē no-
tādū: qd ille qd mutuū pōt ablsq; petrō in pa-
cū reducere cū eo qd accipit mutuū/recōpēsa/
tionē dāni:qd icurrit eī p carētiaz pecunie aut
alteri⁹ rei mutuante. **H**oc at nō ē vēdere vsum
pecunie tē. s; dāni vitare. Et pōt eē qd accipies
mutuū mai⁹ dāni euitare: cū sua vtilitate da-
mū alteri⁹ recōpēset. **I**bi vide caute/neq; stu-
diose se dicat dāni icurrisse ex mutuo:qd ipē
qd aliqua alia rē aut pecuniā sine nocimē po-
tuit euitare. Recōpēsationē vlo dāni qd p̄side-
rat in b; qd de pecunia nō lucrat: nō pōt pactū
deducere: qd nō dī vēdere id qd nō h̄z. Et p̄t ipē
diri multpli⁹ ab h̄ido. **H**ec de. y. de dāno. Si
qs. p̄t mutuū alii tradidū nō pot colere vine-
as suas v̄ agros aut fruce⁹ cōportare. vel ap̄t
mutuū deficere i expēsi: et cogit vēdere domū
v̄ aliquā possessionē sua tē. **D**e dāno: re si

q̄s obligat̄ alteri certā pecunia ad cerasi ep̄us.
Et insueniente nō p̄t sibi satisfacere; p̄t h̄ q̄z ca-
lē pecunia alteri mutuauique q̄ sibi nō restituic.
Si sic via iuris non eſt, ad

Et sic via iur^s vexat:z ad penas pecuniarias
Curca terrū de em (soluēdas cōpellit z.
prioribz vēdīcibz cariori p̄cio p̄f dilatiōem **T**riplex
rimi sive epis an sic vslra Est noradū q̄ est termin⁹
triplex termin⁹ epis. **P**rim⁹ grecis vīceiter epis
nū culpe:z nōcīe sive quārīe:z

tip culpe et neqcie siue auaricie. De his cribus

termis dicitur papa ipsius cuius terminum posuitur. Quod ad primi quem non transgredientur quod ad secundum nec couerteret opere terram et beneplacitum. Primum enim natus de genere; qui ex ipsa lege genere originem habet. Et de his papis ait: terminum posuitur. I.e. ponit astutus. Talem enim sit cum expectatio solutiois regni ceteri emperie iusto precio velibet ad certum tempus per gloriam videntur libe recedere emperori. Et hunc terminum non solum est sine periculis etiam est opus plus iusti et meritorii. Primo dicto modo terminum solutiois dare est opus plus. Viz. cum sit id dignum quod statim solueret difficultate vel minime posset. Tradidit enim tunc ipse emperori non enim ipsa res emperat. Vix etiam ei deinde de mortuo subveniret. Nam videntur das dilatatione temporis ad solutionem; id facie acsi mutuaret pecuniam rei videntre ipsi emperori ad tantum tempore; ut per tempore ex talis pecunia emperator posset pudorem necessitatibus suis. Et hunc est opus magne pietatis; yez sic expectare artifici aut aleardi dignitatem non habet vix arte sua exercitare aut familiam suarum. Est neque habet quis tota familiam illius passere et sustinere; quod per elynam enuntiatur; etiam quodammodo plura misericordie opera exercitare. Nam etiam vestit nudos; alit famelicos; poterat sicut ibus dominis visitare egroros; suscipere vagos; educere in carcerares; et iuuenes et puellae sepe sustinet ne ruant per petram. Ac per hunc facere dici potest quod terminum solutiois videntur; ut patet infra. sic per hoc etiam et ceteri cuius est de visu. Secundo terminum solutiois dicto modo dare est opus iusti summi iustitiae naturae; quod declarat dominus Iesus. vi. dicens: Quocumque vult ut faciat vobis boies; ea vobis facite illis. Et hunc ad hunc rex dicitur; i.e. i. vbi dicitur quod iustitia est quod in lege et in euangelio principia sunt. Et quod dicitur legi non solum tenet homo iuxta facultatem suam ac iuxta emeritis indigentiam; sed etiam in charitate et quod libenter per suorum actuum voluntate et dilectione recipere aut penam aut gloriam. xv. q. s. in. H. et eo. i. fin. Ad hunc intellectum potest exponi vobis propter quod ait. Domine quod habitaribus in tabernaculo tuo: que quod regesceris in more sancto tuorum. Et sequitur. quod pecunia non dedit ad vissim; sed dedit terminum solutiois genere. Et Ezechiel. xviii. dicitur. Circa si ad vissim non accomodauerit; et amplius non acciperet. s. p. Et percessum tempus solutiois vita viuere non potest. i. debet primus sepietum. Et hunc est maius vobis imm

De Vlura

vnius km larcenide charieas & sinceritate intre
 tiōia & affectiōis: qd a deo mēfuranit i corde: sic
 Luc. xxii. d. vidua. qd restē dñico ore mittēs i ob
 lationē duo era: sive duo crea: minuta: pl. qd
 oēs alij misse & fecit. Et ad h. facie ca. Siqd ins
 uenisti. xiiij. q. v. Ubi d. qd meūt̄ cor. s. p̄n
Tps du S; di. q̄s: An i aliq̄ casu (citalr: n manū
 pl. p̄side termin⁹ sive tps possit licite vendi? Ad h. dici
 racur
 p̄t: qd tps dupl̄ s̄iderari p̄t. Primo vt est q̄
 dā duratio sive mot⁹ celi. & illo mō tpus ē cōe
 oīb̄ hoīb̄: r nō pl. vni⁹ qd alter⁹. & sic nullo
 mō vēdi p̄t. Lut⁹ rō ponit i c. q̄ manumēnt⁹
 xij. q. q. vbi d. qd cōe est nō particularis singu
 loz. Scđo s̄iderat tpus: vt est qđam duras
 tio applicabil̄ alicure rei: q̄ duratio ē alicui p̄ces
 sa ad opa ei⁹ exercita: vbi v̄s v̄lus rei distin
 guis ab ipa re. Et b. mō tpus ē p̄pri⁹ alicui⁹. Ex
 emplū. E qu⁹ est m̄bi accōmodat⁹ p annū ad
 vcedu eo. & sic ann⁹ d. me⁹. p. vlu eq. Et h. tē
 pus licite p̄ vēdi. Suo mō si m̄bi bos aut iu
 mētu v̄l alia res ē ad tps accōmodata: nō ē au
 re sic de p̄e currēt p̄e recepcōne murui. vbi v̄s
 rei nō distinguit ab ipa re: qd tps muruātis qm̄ comitēt
 v̄lura: eo q̄ natura murui tps illō ē f̄cep̄o
 ris murui & nō muruātis. Ex h. elicit̄ aliq̄
 doc̄. vt sc̄t̄s Bern. i trac. suo de p̄c̄ib⁹: qd tē
 pus p̄p̄i vēditzis aliq̄ ab eo licite p̄ vēdi:
 qd tēp̄e vēlitarē tali p̄c̄o app̄c̄iblē ē
 Et dat exēplū. Sic q̄ sibi soluere obeat ex
 vēdēcōne aut alia: aut ex mutuo p̄ tres annos cē
 tū ducatos: ita q̄ antea m̄me obligēt: tēcū p̄t
 tecum pacisci q̄ mox tibi tribuat. lxxv. Et sic
 qndeci sibi retineat p̄t incurres tpus triū an
 nos: qd illi tres anni soluētis p̄tē sūr sui v̄s
 p̄t qd p̄t vēdere valore illi⁹: qd tē intelligēdū
 est de debito factō ex mutuo grāt̄ dato. Si ei
 tps illō n̄b̄l valerēt: nō apl̄ tētēt̄ ad mox
 soluēdū: q̄ tēneret ad soluēdū post tres annos
Dubiu⁹ & nō ante. **Etsi d̄c̄:** q̄ rōne pecunia muruāt
 ta n̄b̄l v̄lra se valoris vēdib⁹ habz: eadē rō
 nēce pecunia ad tres annos soluēda. Et iō ē vē
 dēre illō tps qndeci florenop̄ v̄lura. Di
 cēdū ē q̄ hic nō vēdit pecunia: sed solutiois ipi
 us tps: qd v̄tq̄ v̄lurp̄ patuit ē vēdēt̄: sed q̄
 tps pecunia mutuare nō ē p̄st̄orū s̄ recepto
 ris v̄sq̄. s. ad terminū sibi p̄fīxū: p̄tēta vēdē
 sibi m̄me p̄t qm̄ comitēt v̄lura. Si v̄o is q̄
 post tres annos tētēt̄ soluere cētū: mutuare
 tibi. lxxv. Et ex h. vēlēt̄ sibi relinq. xv. cū idu
 bitant̄ esse v̄lura: eo q̄ vēdere tibi tps pecun
 ia mutuare. q̄uis em̄ pecunia et se nō vale
 at pl. seip̄a: en̄ ex vētēt̄ industria & facultate
 aliquē valore adq̄rere p̄t. p̄tēta illē v̄lurū seu
 facultas vēdi p̄t ab eo cui⁹ illē v̄lurū est. Nec
R de sc̄t̄s Bernardi. vbi s. **Sed itēt̄ di. q̄s:**
 An v̄lura rez. p̄ futuro p̄e licite possit min⁹
 em̄ q̄ si res oēs ille em̄pt̄o p̄f̄entialr tradere
 tur. R̄ndē d̄c̄ doctor s. Bernardi. q̄ ius re
 tū p̄ futuro p̄e p̄t licite min⁹ em̄ q̄ si oēs il
 le res ip̄i em̄pt̄o p̄f̄entialr tradere. Et fm̄ h.
 q̄nto ius futurop̄ p̄c̄dit i lōgiota ep̄atāto ce
 teris parib⁹ p̄ minori p̄cio em̄. Rō illi⁹ ē: q̄i⁹
 bis i q̄b̄ ius sup̄ aliquā rē differe ab ip̄a reauē
 ab actuall̄ possēsiō ip̄ius rei: p̄t ip̄um ius e
 mi: q̄uis res ip̄a nō sit aut actuall̄ nō tradat̄.
 Exēpl̄ ḡra. de iure molēdinaz & pedagioz ec
 zillū fructu futurop̄: qd eadē em̄ p̄ n̄ em̄
 pro agro nec fructu ip̄i⁹ adhuc exēpl̄ accu
 L̄ostat̄ āt q̄i⁹ ius & actuall̄ possēsiō rei p̄t̄: ec
 teri p̄b̄ ap̄l̄ valerē q̄ soli ius rei futurop̄ caue
 q̄ soli ius absq̄ actuall̄ possēsiō n̄ stat̄ tra
 dita v̄l tradēda. Lut⁹ ē ci icib̄e pignori q̄
 agere i p̄fōnā: i sup̄ securi⁹ ē rēbie & possidere:
 q̄ soli ius rei. Nā certitudo rei p̄t̄ & p̄f̄ial
 ei⁹ possēsiō/maior & p̄st̄orū ē q̄ certitudo rei
 futurop̄: caue q̄ certitudo future possēsiōis rei
 p̄t̄. Et iō nō imēto p̄t p̄ma pl. vēdi: & sc̄da
Cest tēt̄ notādū q̄ p̄c̄i⁹ dz ēē rei (min⁹ em̄
 vēdēre iuste p̄portionat̄. ral̄ āt iusticia dz accē
 dia tpe p̄c̄i⁹: vt. s. tēt̄ dēc̄ q̄ntu⁹ res valz tpe ip̄i
 us p̄c̄i⁹: nō aut q̄ntu⁹ valitūra ē toto tpe p̄c̄i⁹:
 cū rei res fini q̄ valerē tpe p̄c̄i⁹ deb̄ ext̄ari.
 Et aū oia q̄ nō inruemāt̄ fraus v̄l dol⁹: q̄ nulz
 li patrocinat̄. exēc̄ emunitate eccliaz. i ca. ad⁹
 uersus. i fine. Ex h. p̄z q̄ l. pl. p̄cipiat emēs
 tpe p̄c̄i⁹ q̄ dederit: tēt̄ illō q̄ recipit ē de forē
 p̄p̄e vēra vēditionē & iuste faciat tpe ip̄i⁹ d̄c̄.
 Viciū ē i v̄lura ē q̄n min⁹ p̄c̄i⁹ daq̄ res v̄s
 tpe ip̄i⁹ d̄c̄: a q̄ tpe iuste p̄c̄i⁹ iudicādū ē
 "Nō āt est viciū si min⁹ p̄c̄i⁹ dēc̄ q̄ i futuro da
 re. Et h. b. ēē q̄ emēs annos reddit⁹ mille du
 catoz ad decē annos soluēdōz: p̄ sepeigēt̄ du
 cat̄ mox soluēdōz: nō ē ex absoluēta vi p̄c̄i⁹ v̄lura
 rati⁹. Et tēt̄ ēē si nūc mutuaret sepeigēt̄o duc
 atos v̄sq̄ ad decē annos: sic q̄ q̄libet anno red
 derent̄ sibi cētū: aut q̄ v̄lio anno redderent̄ se
 bi m̄t̄iplicati: h. ē mille ducati. Hui⁹ āt rō c̄t:
 q̄ i p̄mo casu nō ē p̄c̄i⁹ mutui: s̄ emēt̄: q̄ ve
 re cuē emēt̄ & tradit̄ ius futurop̄ redditiū dēc̄
 cēnaliū. p̄tēa n̄ ē ibi anterioratio solutiōis ba
 b̄s mutui rōnēt̄: p̄tē ē ibi solutiō actuall̄ rei
 seu iurisdictiōis actuall̄ emēt̄ & tradit̄. In bu
 iusmōt̄ em̄ p̄c̄i⁹ q̄ntu⁹ ē d̄ absoluēta vi & forma
 d̄c̄: nō pl. ē ibi v̄lura q̄ i eo q̄ emēt̄ equū vel
 agrū cētū ducatoz p̄ centū ducat̄ q̄s etiā p̄f̄e
 stū solutiō sicut & feſtū recipit agrū v̄l equū
 de q̄ntu⁹ agro infra. x. v̄l. xv. annos em̄ v̄l plus
 b̄ze p̄t q̄ntu⁹ sūr p̄c̄i⁹ emēt̄. Et nō minus
 agrū emēt̄ vel equū: nec insup̄ ē p̄c̄i⁹ iuste
 p̄c̄i⁹. si p̄tēt̄ reddit̄ cētū cētū nō sūt oīno: s̄ p̄b
 aili p̄tēt̄ p̄tēt̄ ar̄: si c̄ v̄tq̄ p̄tēt̄ p̄tēt̄ & fructu
 agro. mox etiā posito q̄ sūt cētū co mo q̄ ēē
 p̄tēt̄ futuri reddit̄ cētiores. adhuc etiā p̄tēt̄ in
 tēt̄ minori p̄cio em̄ q̄ ius reddit̄ mille du
 catoz p̄mo anno babēdōz: in q̄ntu⁹ plus valerē
 ius p̄p̄i reddit̄ mille ducatoz. q̄ ius re
 moroz. His recordat̄ Jo. and. in additōib⁹ ad
 speculū. Nec obstat̄ c. in civita. tua. & i conau
 gati. c̄ de v̄lura. vbi d. q̄ plus vendit̄ merces

Note

suas q̄ vēdūr fuerat tpe h̄c⁹ p̄t̄ t̄p̄s expe
 ceationē: ex eo q̄ nō statū soluit p̄ciū peccat. Et
 q̄ eodē mō videat peccare q̄ min⁹ p̄ciū soluit
 q̄ sit pecunia recipieā i termio p̄xarao p̄ter
 t̄p̄s expeccationē: q̄ i casu p̄dicrāz d̄cer eralitū
 nō ius i res i p̄a vēdit: q̄ statū tradit p̄ciū dif
 fert. In h̄ā casu statū tradit p̄ciū i us recupe
 rādi rē ipam z nō ipa res dat: stat ipa pecu
 nia p̄ciulo emperoris iuriū p̄dicor. Est en
 aduertēdū: q̄ si hac i cētōe ysura fieret z i frau
 dē ysuraz eet ibi nō ex vi h̄c⁹: s̄z rōne tal̄ inē
 tōnis ysura. Nō mō ac fraus inesse p̄sumē p̄
 Tria s̄z tria signa. Pr̄mū signū ē q̄n hm̄l̄ reddit⁹
 ysuraz z sub forma p̄tarō vēdūr lōge miōrī p̄cio q̄ de
 berēt: aut q̄ vēderēt si iust⁹ empero r iusti p̄
 c̄j repērīn⁹ solutoriū regiret. z maxie q̄n red
 die iuriū p̄dicor. q̄s sine p̄ciulo sūr. p̄sumē
 em̄ cūc q̄ nō solū sit rō iniusti p̄ch⁹: s̄z etiā ibi sic
 mutū idreccū z etiā fraudulēta i cētōe q̄s an
 terioratōis solutoriū vēdītoz egēt: ve ex h̄ ton
 ge p̄ minori p̄cio habeāt q̄s als h̄z et. Ad h̄ fac
 c. ad n̄fam. ex de emp. z vē. Sc̄m signū ē
 z maximū: q̄n tal̄ empero solut⁹ ē exercere ysur
 ras aut tales h̄c⁹ i p̄ios z iustos. ex d̄ pignori
 bus. callo nos. Pro tertio signo dici p̄t̄ q̄ si
 iste emicētū min⁹ q̄nē vere ē inesse suū cōl
 ter extimādū sūrē tūmedū ne ille obitoz solut⁹
 aut q̄nē ē futur⁹ labor retributē: nō est ysura
 alit sic. Si h̄o als vult diminuere p̄ciū solū p̄
 p̄ter b̄ q̄ no soluit: s̄z i futuro rehēbit pl̄: mai
 felta ysura ē. Tertio ē nō adū: q̄ empero iu
 riū p̄sēt̄ q̄n de h̄m̄inēr lietigū: si p̄ minori
 p̄cio fiat: nec valet h̄c⁹: nec iste empero poēt̄
 pl̄ p̄tere ab illo debitorē q̄ i vitate solut⁹
 z si fīduz sit ei donat⁹. L. māda. I. p̄ diuersas
 z. lab anaftastio. q̄d p̄ cōi bono sancitū ē nēli
 tigia emerent̄ z mouerent̄. S̄z adhuc dice.
 q̄s: Si casus ztingat q̄dā ciuitas ex guerra
 mītē angustiata vēdat reddit⁹ suos: z q̄dam
 emac p̄ vili p̄cio: z demū facta pace empor de
 redditib⁹ lucrat⁹. ex. p̄ vno: q̄rit̄ an aliqd restitu
 ere obligat⁹. Dicēdū q̄ nō. Et h̄rōe dubij ac p̄
 culti. q̄solēdū ē tñ illi q̄ largas elynas faciat d̄
 S̄z dubitac̄ circa p̄missa: an (redditib⁹ illi
 in aliqd casib⁹ licet re pl̄ vēdere z min⁹ eme
 re q̄t̄ tūc valeat p̄t̄ t̄p̄s. Ad h̄rōd̄ p̄dic̄ do
 coor lectio Bern. q̄ lic̄ p̄t̄ t̄p̄s rē pl̄ vēdere et
 min⁹ emere q̄t̄ valeat: q̄n nō ex malitia cō
 trahētū s̄z ex p̄zia nā h̄c⁹ id. p̄cedit. Et p̄ illi⁹
 declarac̄e ponant̄ aliqd casus. Pr̄m⁹ q̄s ex
 ḡkā spēali p̄t̄a v̄l vēdere bladū i tpe q̄ cōi min⁹
 valer: q̄d tñ p̄oēbat firmē fuare z vēdere
 i tpe coiter z p̄babilit̄ maḡ caro: p̄t̄ idē p̄ciū c̄f̄
 ḡere q̄b i hora p̄statiōis v̄l vēdītoz p̄babilit̄
 credit affutur⁹ i illo tpe maḡ caro: s̄c̄t̄ q̄ alt̄
 que certū die illi⁹ t̄p̄s d̄cīmēt̄ p̄figat: q̄ ip̄e
 nō erat illd̄ vēdīt̄ nisi in aliqd vno die z̄. Et
 etiā q̄ ip̄e de vno mēse v̄l hebdomada surur⁹
 possit et post facto sibi eligere diē i q̄ pl̄ valu
 usse z̄. Hoc ac mō p̄p̄ie loq̄ndo: nō p̄t̄ t̄p̄s
 accipit illd̄ pl̄: s̄z p̄t̄ nām rei q̄ pl̄ valer i vno
 tpe q̄ i alio. Ex t̄plū illi⁹ possum⁹ b̄c̄: siq̄s bay
 beret v̄inū vel frumētū q̄d cari⁹ cōparat̄ q̄
 nūc vēdere valer et singulis pensatis laborib⁹
 z alijs. Et statuissit i anio etiā p̄ fururo vēn⁹
 derē: vt aliqd lucri b̄c̄ possit p̄nūrūmēto suo
 Uenit q̄dā q̄ v̄t̄q̄ vult b̄c̄ b̄ v̄inū v̄l frumē
 tūr i ip̄e nō vult nūl̄ q̄ntū p̄ fururo tali die va
 lebit sibi reddit⁹. Nā z i tali casu adbus b̄z ex
 peccare p̄ciul̄. q̄ stat p̄ die statuta min⁹ valc
 bit ex cā nō cogitata. vt q̄ forte multi tali die
 vēcūrū sūc vēdēt̄o z̄. tal̄ h̄c⁹ nō ē illicēt̄. sc̄o
 si fit ex malicia. Lā at q̄re sub tali p̄cio p̄t̄ vē
 dere illd̄ aut cōmutare duplex ē. Pr̄ima: q̄r is
 cui p̄stat v̄l vendit̄ tēc̄ sibi ad p̄babilit̄ equa
 lēs: s̄c̄u ad p̄seruādūm eū a dāno. p̄babilit̄ lucri.
 Sc̄da ē: q̄ illd̄ q̄d i firmo p̄posico dñi sui est or
 dinariū ad aliqd. p̄babilit̄ lucr̄: nō solū b̄z rōne
 simplici pecunie sūre rei: s̄z etiā v̄tra b̄ q̄ndaz
 semiale rōne lucros: quā cōt̄ capitalē vocam⁹
 p̄fēa nō solū reddi b̄ simplex valor ip̄i⁹ s̄z eti
 am valor supadiūc̄. Sup̄dīc̄ casus b̄z ex d̄
 v̄su. z i c̄. i cirare. z i c̄. nauigāti. cū h̄ zcor. Ble
 jan. de ales. Sc̄o. at i. iij. i b̄ casu distigūre di. distigū
 festū s̄c̄i Joānis bap. dicat B. festū v̄o nacita Sc̄oti
 tis dicat B. tūc si iste vēdēs frumētū v̄l pellūg
 cia tradit̄ ea i B. distigūc̄ est. q̄ aut erat tūc
 rē suā vēdīt̄: aut nō: s̄z in B. Si p̄mo mō:
 aut derimia sibi p̄ciū q̄d tūc currīt p̄ a. z sic mi
 ficordiā facit: q̄r sūrē p̄ximū idigēt̄a sup̄plet an
 tēq̄s tēneat illa sup̄plere. Et i sūrē solutioz t̄p̄s
 v̄sq̄ ad b̄. expecat. aut staruit p̄ciuz ex p̄ssum
 maḡ: q̄ sit iustū. p̄ a. z tūc ysurari⁹ ē. eo q̄ vē
 dat t̄p̄s: d̄ id q̄d scribif̄ ex de v̄su. c̄. Auluit. Si
 aut vēdīt̄: nō erat a. sed al's: q̄n. l. f̄m tēpōj
 ris sūrē cursuz res meli⁹ vēdibil̄ cēt̄ z ampli⁹ lu
 crari posst: vēputa i b̄. z tūc aut q̄n vēdīt̄ po
 ne p̄ciū certū: aut nō: sed i sūrē p̄sēo dimicat̄ cer
 tificatōm p̄ciū p̄dēt̄ ex aliqd futuro. v̄c̄z si di
 cis: Dab tātū q̄nē illo tpe futuro p̄ciū erit z̄.
 Si p̄mo mō si ponit p̄ciū f̄m q̄ res valer: cēt̄
 tu est q̄ etiā misēdiam facit. si autemal̄ q̄t̄ tūc
 valeat: nō tñ ita imoderat̄ p̄ciū q̄n tpe solutio
 nis v̄simil̄: q̄nq̄ plus q̄nq̄ min⁹ res vēdīt̄
 valeat: tūc rōne dubij excusat̄. sicut p̄t̄ z nota
 tur i ca. i ciuitate. z i c̄. nauigāti. extra de v̄su.
 Latus sumari⁹. c̄. i ciuitate. d̄ v̄su. d̄. Qui mer
 ces vendūr valētes q̄nq̄ libras z nō v̄lera: ve
 p̄ eis p̄cessu t̄p̄s sex libze solutant̄: lic̄ ex for
 ma p̄ract̄ v̄sura nō videat̄ interuenire. p̄c̄
 cēt̄ tñ hm̄l̄ vēdītoz nūl̄ dubitateat̄ an ma
 gis vel min⁹ valebut̄ tpe solutioz. Ubi dicit̄
 glo. sup̄ v̄bo vēdītoz. al's nō vēdīt̄. Un̄ p̄
 peer dubij excusat̄ a p̄c̄ v̄sura. ve p̄t̄ i ca.
 nauigāti. co. c̄. Subiūgit glo. c̄. i ciuitate. li
 cēt̄ em̄ ex forma h̄c̄t̄ nō sit h̄c̄t̄ v̄sura.
 p̄t̄ en̄ fieri in fraude v̄sura. vñ eque tēnēt̄.
 Si aut̄ obijct̄ h̄b̄ p̄ illd̄ c̄. i ciuitate tua. ex
 de v̄su. Dicēdū q̄ ibi p̄t̄ p̄mēt̄ monēt̄ vēlīt̄:
 nō nēcīt̄. Si at derimiationē p̄c̄ ex futuro

De Wura

valore pēderer elinqt. aut g. pēce de cēmiāre
solūtiōis, aut i alio i q̄ nō s̄tūcūt res pl̄ valedicē
re regularit ał's q̄ tpe solūtiōis, i i vroq̄ casu
etia miscediāz fac. Abi grā. Lēcēdo tibi bec pel
licēa v̄l blada p̄ pēcio q̄ valedicē i b. v̄l alio tpe
etia. cū tñ i b. q̄ tueuerit pl̄ valere q̄ i alio tpe
etia b. si alio tpe p̄tēmāre, p̄ tpe idēcēmā
nato b̄ mō ve ponat se i lucro turo v̄i pl̄bō co
tigere solezz alius i dāno. Abi grā dicēdo. volo
q̄ rātū solūtās m̄bi. p̄ bladis aut pellicēis isti
q̄ntū valedicē i q̄tū q̄ tpe v̄lurā i b. q̄n cari v̄
dūt; i tūc v̄lura ē. L̄ ūrō evident p̄t̄z; q̄ p̄t̄
se v̄l p̄t̄ suā v̄i pl̄bō i tutorz illū cū q̄ zhīt v̄
i pluribz i p̄t̄culo dāni. Et tūc p̄ se illb̄ s̄tūcūt
euēt ve i pluribz i cōtra se illud q̄d euēt
ve i paucioribz. Est etia ibi alia iusticia; q̄s si
suā v̄dēre deberet opereret aliq̄ tpe de fēmātē
eu expōere ad v̄dēdū illā; i n̄ i tpe p̄t̄culari v̄
go. Et b̄ mō z̄tingere poss̄; q̄ min̄ caw v̄dē
ref q̄ i die carissimo inter a. z. b. Et p̄ q̄n i tpe
pacro fac se certū de lucro vlera q̄ blāna idē
stria pr̄tingere posſ̄. L̄ bis z̄cor. Hosti. z. Jo
an. z. archid. i. c. v̄lura. xiiii. q. iii. Secūd c

Partitio archionis i. v. viii. l. 1. q. 1. **S**ecundum
sus ē de eo q. vēdētur? nō erat merces illas i. lo-
co illo; vēputa erat poma gnata; v'l blada. q. q.
hēbar i. loco i. q. muleū abūdāt; z. posuerat illa
vēdere i. alio loco vbi saſ. cara erat v'l care vē-
dunt. **U**n fīm Inno. t. alios q. i. b. sequitū eū;
cer illa vēdere rātu qnētū i. loco cariori i. cēdeba-
ea vēdere; b. cereris partib. vīcī expēsīz. p. cī
defalcas; qr. q. iure p. vēdere cari? p. p. t. p. d.
bīterat. sīc p. t. q. d. v. y. s. i. c. In citate. t. c. f. i. e.
dē iure id posse videt. p. p. dubietatē loci. L.
trarie in opione ē Hosti. reprobās h. silez. z. d.
cēs. q. vīsile nō ē q. alioz calē empōtione facer-
nisi ex maḡ idigētia. Addit etiā q. expēsax. li-
boz. z. piculoz itineris rō ē hñda; vt s. q. d. v.
c. magnē. z. c. qnto. d. diuoz. Hāc at opione le-
tur Ray. i. t. d. v. y. s. **S**z. Jo. an. hāc p. r. i. t. e. c.
cor. d. i. q. si stari illi empor p. cī solutie; pura
opi. Inno. ē verā. **S**z. si solutiō p. cī differat. p.
ut Hosti. forsttan i. c. l. e. l. i. x. t. i. c. v. i. d. p. e. d.
rō sua; qr. i. dubio t. p. i. p. t. l. empori. z. venditor
cōmodū. p. u. e. r. e. h. nullis cōmodū sit empor.

118 bene

D
multū p̄dicabiles: ne lacra via daref v̄lur̄: sed i-
foro p̄scie p̄ vir diserce⁹ ibis exhibere cōsilia ⁊
remedia. **T**erti⁹ casus ē ecōcurso q̄ pino: vt
si res min⁹ emis̄ q̄ valcat tpe emptōis⁹ recipie-
da tñ i aliq̄ tpe i dubitac̄: v̄rz pl⁹ v̄lm̄n⁹ va-
llicura sit q̄ tpe q̄ empa ē nō comiter⁹ ibi v̄su-
ra. &bi grā. In mēse maij qñ frumētū ē cap: eo
q̄ min⁹ de illo repiat tpe illo: emis⁹. **P**er⁹ mo-
diū frumēti trib⁹ flor̄. cū tñ tūc valeat q̄truo-
flor̄. recepteur⁹ nibilomin⁹ frumētū i mēse au-
gusti qñ frumēti solet esse copia mag⁹. ⁊ spera-
tur q̄ tūc tres flor̄. valebit: tñ casus nō repu-
taſ v̄lura. sīc p̄z c̄f̄ de v̄su. i.c. nauigāti. Et rō-
buri⁹ ēiqr̄ rōburi⁹ dubii ponit extiationē i rebo-
et ipa nā rep̄: q̄ in tali tpe min⁹ valere p̄nit. sīc

sup pçz. **U**n n̄ min⁹ das cā t̄pis: s̄z p̄f n̄m̄ rei
q̄ min⁹ valer i vno t̄pce q̄z i alio. Et sic dicēdū ē
ecōuerso i casu p̄mo. **L**ū b̄ zcor. Alex. de ales
z Hosti. **S**z qđ si res em̄t min⁹ p̄f t̄pis p̄
uēctio. vbi gra. Quis em̄t frumentū in herba
p̄ q̄nq̄. qđ t̄pe messis v̄sl̄r valer octo. dōm̄ op̄
tal̄ v̄slurari⁹ ē. v̄z i c. cīcāte. ex̄d̄ v̄ ysu. **T**ū fm̄
L. de f̄v̄l. i dōm̄ ē. qđ aut p̄ns n̄ueratio
ē cā dāni ip̄i⁹ v̄dēt̄: t̄ tūc ē v̄slura. aut sola cōs
uetio ē cā dāni: qđ n̄ solut̄ p̄t̄i: t̄ tūc
zcor lici⁹ ē. Aut neutr̄ ē cā dāni: qđ frumentū
qđ ē in herba n̄ pl̄ valer t̄pce zcor: t̄ tūc sl̄r ē
v̄slurari⁹. vt. ff. de perac. emp̄f. l. stipulas. q̄
frumento. z.l. si debitor. q̄. v̄slute. Et de. x. sig. l.
inf̄ stipulāte. q̄. sacrā. **S**z di. q̄s. Nunqđ cō
micit v̄slurā q̄ v̄dēdo zcedit terminū ut eraz
bac emprozes ad sua istitā v̄l restudinē: nō en̄
rep̄ b̄ cari⁹ v̄dēt̄. Dicūr qđ q̄ si ex̄b̄ empro
res icurrunt aliqd̄ dānū: pura rōne q̄litas; mer
cis; qđ nō b̄ cā bonas merces; tūc cōmitit v̄sl
rā z restituere obligat̄. q̄ d̄ v̄sl. i.c. zslurir. In
q̄b̄ at̄ casib⁹ rō dubi⁹ v̄l piculi excuset v̄slurā
dicā i seqñtib⁹. **E**st tū i p̄mis⁹ casib⁹ z mart
me i p̄mo s̄li b̄ attēdēdū: q̄ t̄si p̄f t̄pis dilat̄
onē res v̄dēf cari⁹ v̄c. ve s̄. t̄n i b̄ d̄ zsidērari
si tāco t̄pe force res min̄z mētura v̄l p̄dē
reveri i frumento v̄l reb̄ liqdis: vino qđ repleri
op̄teri: q̄ z b̄ dānū z piculi occurrit. Sie ḡ b̄
i b̄ fm̄e qđ sentiēdū sic circa p̄mū terminū. f.
ḡr̄. In seqñt fm̄e v̄dēdū erit de scđo termi
no videlicz vice. Rogem⁹ ḡdeum ve i bis du
b̄b̄s z maliciois zctib⁹ illumine corda n̄sa: q̄
tin⁹ euidare possim⁹ p̄cl̄a aiaz z scīcāz n̄sa:
p̄ ch̄m dñm nostrū.

De Usurz et de termino siue etpe vite.

Germ. CXI.

Le cupiditas. Lm. v. ¶ In pcedētis
Qui timō audist̄ de hac pessima radī
ce auaricie plā mala. Et signans de vlsura qd̄ z
q̄ multipl̄r accipias. An q̄s de pecunia mutua
ta possit aliquā vtilitatē recipie. Sil̄ an q̄ re
possit car̄ vēdere p̄p̄ exspectatōis solutois p̄
c̄z i q̄b̄ casib̄ tps̄ sine emin̄ p̄to estiari pot
sit ceteri parib̄. Que etiā sine siḡ vlsuraz i em
ptōe z vēditōe. Nec oia dicere sūt ve i gnali q̄s
possit aḡscere q̄nta mala op̄f radit̄ ista pessi
ma auaricie. Et q̄ i teretia p̄f km̄d̄s pcedētis
dicēt̄ erat d̄ tripl̄c̄ emin̄ sine tpe. vice ḡte/vi
te z culpe. Et d̄ pmo timō pauca d̄ca sūt. vice
de p̄p̄ exspectatōis solutois q̄ d̄ emin̄ p̄e. q̄n
ti meriti sit mutuare sine vlsura; aut re iusto p̄
cio vēdere / z solutois eminū dare. q̄n̄ ēt sit illi
ciū rē p̄p̄ tps̄ dilatoz car̄ vēdere aut min̄
emere. Illic dō itendo dicere de scđ̄ emin̄ sine
tpe vice vice. Pro grā Bue ma. ¶ Radix oīm̄
maloz ē cupi. vbi s. ¶ In pcedētis i rē
gee ser. dēm̄ ē quō sit triplex emin̄ sine triplex
tps̄ occurrit̄ i emptōe z vēditōe; vice ḡte/vite